

Č. 8558.

Učitelstvo: I. Zvláštní učitel náboženství na veř. škole národní, který v roce 1918 jako kaplan v duchovní správě ustanovený konal službu vojenskou, nemá nároku na zápočet vál. pololetí za rok 1918. — II. O právu zem. správ. výboru v Praze podávati jménem země jako konkurenčního činitele národního školství odvolání z rozhodnutí školských úřadů o platových nárocích učitelů veř. škol národních.

(Nález ze dne 17. dubna 1930 č. 5993.)

Věc: Josef K. v P. proti ministerstvu školství a národní osvěty o zápočet válečného pololetí za rok 1918.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Vyřizujíc st-lovo odvolání z výměru ošv-u v P. z 5. srpna 1922, upravila zšr v Praze st-li výnosem ze 13. února 1923 propočtení služební doby se zápočtem válečného půlletí za rok 1918. Avšak přípisem z 22. června 1927 sdělila zšr zem. správ. výboru v Praze, že st-li započtena uvedeným výnosem jedno válečné pololetí, ač na ně nároku neměl, poněvadž nastoupil školní službu teprve dne 1. září 1920; o tomto vynesení byl Josef K. uvědoměn, takže vůči němu nabylo právní moci, ale nikoli vůči zsv-u, jenž nebyl o něm uvědoměn. Poukazujíc na obdobné případy . . . . . navrhla zšr, aby zsv podal odvolání k min.-u škol.

Když pak zsv odvolání to skutečně podal, zrušilo min. škol. nař. rozhodnutím výnos zšr-y ze 13. února 1923 stran zápočtu vál. půlletí za rok 1918 jakožto nezákonný, poněvadž Josef K., def. katecheta obecné a měšťanské školy v P., byl ve školní službě ustanoven teprve ode dne 1. září 1920 a není tudíž u něho dán předpoklad pro zápočet vál. půlletí podle zák. č. 457/19, jenž nárok na zápočet ten váže u akt. zaměstnanců státních (učitelů veř. škol národních) na podmínku, že byli dne 1. listopadu 1918 v akt. službě (§ 1 zák.), resp. že byli ustanoveni v civ. službě sice po dni 1. listopadu 1918, avšak v den 7. srpna 1919 byli již státními zaměstnanci (učiteli) (§ 4 zák.).

Rozhoduje o stížnosti do toho podané, řídil se nss těmito úvahami:

Stížnost namítá, že sporný zápočet vál. půlletí byl st-li pravoplatně přiznán výnosem zšr-y ze 13. února 1923, a shledává v opětném odnětí této výhody porušením zásady »rei judicatae«; při tom se stížnost dovolává bodu (7) § 151 zák. č. 103/26 (správně bodu (7) § 30 zák. č. 104/26), podle něhož vyměřené vyšší požitky, než jaké příslušely, nelze z úřední moci odejmouti, uplynula-li od doručení výměru lhůta jednorozční, nejdéle tříletá. V tom směru je stížnost již proto bezdůvodná, poněvadž sporný zápočet vál. půlletí byl st-li odepřen odvolací stolicí na řádné odvolání zúčastněné strany, t. j. zsv-u v Praze, i nebylo tedy přiznání zápočtu odvoláno z úřední moci.

Stížnost výslovně uznává zásadní zákonnost právního stanoviska žal. úřadu, namítajíc jen, že st-l byl, než nastoupil činnou službu vá-

lečnou (13. listopadu 1917), kaplanem ode dne 1. srpna 1927, že v den 1. září 1919 byl zase v aktivní službě civilní jakožto kaplan v duchovní správě a že jak činná služba vojenská (do dne 31. prosince 1918), tak i válečné půletí za rok 1918 spadá plně do započítatelného tříletí, předcházejícího bezprostředně jeho ustanovení zvláštním učitelem náboženství. Při tom má stížnost patrně na mysli předpis § 17 zák. č. 274/19. Avšak tyto skutečnosti, zejména i zdůrazňovaná započítatelnost vyřčeného tříletí, nejsou s to, aby opodstatnily st-lův právní nárok na sporný zápočet; neboť zápočet ten přísluší, podle nazírání žal. úřadu, které stížnost nepopírá, jen učitelům, kteří byli dne 1. listopadu 1918 ve školské službě, resp. kteří byli sice ustanoveni po tomto dni, avšak byli již dne 7. srpna 1919 učiteli; služba ve správě duchovní však zcela zřejmě není aktivní službou státní, resp. učitelskou na veř. školách národních. Okolnost pak, že se zvláštním učitelům náboženství podle § 17 odst. 1. zák. č. 274/19 započítává do počáteční služby doba, po kterou na veř. školách vyučovali náboženství jako členové duchovní správy, a to rozsahem nejvýše tří let, neznamená, že by léta ztrávená ve správě duchovní byla hodnocena zákonem jakožto léta ztrávená ve službě školní.

Č. 8559.

Učitelstvo. — Církevní věci (Slovensko): Jak jsou upraveny pensijní nároky učitelů církevních škol?

(Nález ze dne 17. dubna 1930 č. 5995).

V ě c : Alma R. v K. proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o pensijní požitky.

V ý r o k : Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y : St-lka, bývalá učitelka církevní školy evangelické v H., kteráž byla rozsudkem velkohontianského seniorátního konsistoria ev. a. v. ze 3. srpna 1922 propuštěna z této služby, zažádala u referenta min. škol. v Bratislavě podáním z 10. srpna 1927, aby jí byla přiznána pense ode dne pravoplatnosti cit. rozsudku, t. j. ode dne 1. září 1922.

Referát min. škol. zamítl nař. výnosem žádost tuto z důvodu, že žadatelka čl. státu vůbec nesloužila, tedy nebyla v žádném určitém služebním ani právním poměru k němu, jenž by jí zajišťoval nárok na zaopatřovací požitky.

Do tohoto rozhodnutí je podána stížnost, o níž takto uvážil: —

St-lka byla učitelkou na církevní škole a domáhala se pense jako taková t. j. jako církevní učitelka. Bylo tedy věcí žal. úřadu, aby takto uplatňovaný nárok st-lky posoudil podle předpisů zákonů o pensionování učitelů škol církevních (srov. zejména zák. čl. XXXII:1875, eventuelně zák. čl. XLIII:1890, XXVII:1894, XXXVI:1914, pak zák. č. 167/24 atd.); této povinnosti se však úřad nezbavil tím, že žádost st-lčinu zamítl